

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Simon Attila ügyvéd (cím) által képviselt név (cím) felperesnek, a Gergelyné dr. Mohácsy Edit jogtanácsos által képviselt név Biztosító Zártkörűen működő Részvénytársaság (cím) alperes ellen, kártérítés megfizetése iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2008 január 17. napján meghozott, 5.P.24.330/2006/8. számú ítélete ellen, az alperes részéről 9. és 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 50.000 (ötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével - a leszállított keresettel egyezően - 7.637.600 Ft és ennek kamatai, valamint perköltség fizetésére kötelezte az alperest. A lefolytatott bizonyítási eljárás adatai alapján megállapította, hogy a felperes 2006. február 3. napján, az esti órákban, a tulajdonában álló, ... forgalmi rendszámú ... típusú személygépkocsival a családi házának udvarára beállt, a gépjárműből kirakodott, majd amikor azt le kívánta zárni, a kulcsát nem találta meg. Ezért a pótkulccsal beállt a garázsba, ott az autót lezárta, majd a garázsajtót is bezárta. Innen a

gépjárművet másnap hajnalban ismeretlen személy - a felperes fiának biztosítással nem rendelkező ... gépkocsijával együtt - eltulajdonította. Az elsőfokú bíróság e tényállást a Tatai Városi Ügyészség nyomozást megszüntető határozata alapján állapította meg. Úgy foglalt állást, hogy a felperes a gépjárművet az alperessel kötött casco biztosítási szerződés különös szabályzatának (CTK-97) II/1. pontjában előírt módon lezárta, ezért a biztosítási esemény megvalósult. Igazoltnak látta, hogy a felperes a kárt nem szándékosan, vagy súlyosan gondatlan magatartással okozta, valamint kármegelőzési, illetve kárenyhítési kötelezettségét sem szegte meg, ezért az alperes a szolgáltatási kötelezettsége alól a Vagyonbiztosítási általános szabályzat (VBSZ-96) IX/2. és 5. pontja alapján sem mentesülhet. Az adott helyzetben ugyanis a felperesnek nem volt oka feltételezni azt, hogy a bezárt udvarán lopási szándékkal valaki tartózkodik. A gépjármű lezárt garázsban való tárolása miatt az sem volt terhére róható, hogy a sötét udvaron a gépjármű indítókulcsának további keresésével felhagyott. Mindebből az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a felek között létrejött casco biztosítási szerződés alapján és a most ismertetett biztosítási esemény bekövetkezése folytán az alperes helytállási kötelezettsége fennáll. Mivel az alperes a leszállított kereset összegét nem tette vitássá, az elsőfokú bíróság ennek megfizetésére kötelezte az alperest a Ptk. 553. § (1) bekezdése alapján, a CTK-97 VI/1. pontja alapján megállapítható esedékességtől járó, a Ptk. 301. § (1) bekezdése szerinti késedelmi kamatával együtt.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak megváltoztatását, a kereset elutasítását kérte. Annak megállapítása miatt támadta az elsőfokú bíróság döntését, hogy a felperes megfelelően lezárt gépkocsiját a lezárt garázból tulajdonították el. Elsődlegesen vitatta, hogy a biztosítási esemény bekövetkezett, mivel a gépjárművet nem lehet megfelelően lezártnak tekinteni, arra figyelemmel, hogy az egyik indítókulcs a felperes birtokából kikerült. Másodlagosan mentesülésére hivatkozott. Hangsúlyozta, hogy ellentmondásos az ítélet, mivel a 2. oldalon idézi a Tatai Városi Ügyészség nyomozást megszüntető határozatának azon megállapítását, mely szerint a gépjárművet a családi ház udvaráról tulajdonították el, ugyanakkor az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a gépkocsit a lezárt garázból lopták el. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte az ebben a tekintetben a felperes előadásai között fennálló ellentmondást. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság elutasította a büntető ügy iratainak beszerzésére irányuló bizonyítási indítványát, noha annak tartalma alapján az ellentmondás feloldható lett volna. Mindebből azt a következtetést vonta le, hogy a felperes a kármegelőzési, kárenyhítési kötelezettségét megszegte, mivel a gépkocsi kulcsát a felügyelet nélküli járműben hagyta, illetve annak ellenére nem gondoskodott a gépjármű megfelelő őrzéséről, hogy azt a garázsba nem vitte be. Álláspontja szerint az a körülmény, hogy a gépjármű a zárt udvaron állt, a felperest a kármegelőzési kötelezettség alól nem mentesíti.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az első fokú ítélet helybenhagyására irányult.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és az irányadó jogszabályok helyes alkalmazásával hozta meg döntését is.

A perben nem vitás tényállás szerint a felek között a Ptk. 536. § (1) bekezdése és a Ptk. 548. § által szabályozott vagyonbiztosítási szerződés jött létre az ... forgalmi rendszámú, ... típusú személygépkocsira, amelyet 2006. február 4-én hajnalban, a felperes lezárt garázsából ismeretlen személy eltulajdonított. A felperes keresetében e vagyonbiztosítási szerződés teljesítése iránt támasztott igényt az alperessel szemben, aki egyrészt a biztosítási esemény hiányával, másrészt a javára fennálló mentesülési okkal védekezett. Mindkettőt arra alapította, hogy álláspontja szerint az eltulajdonítás idején a gépkocsi nem a lezárt garázsban, hanem a felperes udvarán állt és nem volt megfelelően lezárva, valamint annak őrzéséről sem gondoskodott megfelelően a felperes, mert az indítókulcs egyik példánya a birtokából kikerült.

Az alperes CTK-97 szabályzatának II/1. pontja értelmében lopásnak minősül minden olyan káresemény, amely úgy következik be, hogy az elkövető a megfelelően lezárt gépjárművet eltulajdonítja. Ennek az ügyleti feltételnek, azaz a biztosítási eseménynek a megvalósulásához az ítéltáblának abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a gépjármű megfelelően lezárnak minősül-e, ha annak egyik kulcsa a tulajdonos birtokából kikerül. Az ítéltábla álláspontja szerint a gépjármű vezetője a megfelelő lezárás követelményének eleget tesz, ha az azon rendszeresített zárat rendeltetésének megfelelően bezárja oly módon, hogy azt csak megfelelő kulccsal, illetve dolog elleni erőszakkal lehessen felnyitni. Nem vitás, hogy ennek a követelménynek a felperes eleget tett, amelynek következtében a biztosítási esemény a Ptk. 553. § (1) bekezdését kielégítő módon bekövetkezett.

A Ptk. 340. § (1) bekezdése értelmében a károsult a kár elhárítása, illetőleg csökkentése érdekében úgy köteles eljárni, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.

A Ptk. 555. § (1) bekezdése előírja, hogy a biztosított köteles a kárt tőle telhetően enyhíteni, kimondja, hogy a felek megállapodhatnak a biztosított kármegelőzési és kárenyhítési teendőiben.

A Ptk. 556. § (1) bekezdés a/ pontja szerint a biztosító mentesül fizetési kötelezettsége alól, amennyiben bizonyítja, hogy a kárt a biztosított, illetőleg a szerződő fél jogellenesen, szándékosan vagy súlyosan gondatlanul okozták. A Ptk. 556. § (3) bekezdése következtében e rendelkezés a kármegelőzés körében is megfelelően irányadó.

A perben nem vitás tényállás szerint az eltulajdonított gépjármű egyik indítókulcsa a felperes birtokából kikerült. A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint ezt a körülményt

nem a megfelelő lezárás és a biztosítási esemény bekövetkezése, hanem a biztosított kármegelőzési kötelezettsége és a biztosító mentesülése körében kell értékelni. A felperes a fellebbezési ellenkérelméhez csatolta azt az ügyészégi jegyzőkönyvet, amelyből megállapítható volt, miszerint 2006 február 3-án este a felperes a gépjárművet a garázsban helyezte el és mind az autóját, mind pedig garázsának ajtaját lezárta, a nyomozást megszüntető határozatba pedig elírás folytán került ettől eltérő megállapítás. A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint a felperes eleget tett a törvény idézett rendelkezései alapján reá háruló kármegelőzési kötelezettségének, amikor tudva az egyik indítókulcs elveszéséről, gépjárművét éjszakára a lezárt udvarán elhelyezkedő lezárt garázsban helyezte el. Az adott helyzetben általában elvárható magatartás vizsgálata körében ennél több nem írható elő a számára. Ezért a felperest a kár megelőzése tekintetében mulasztás nem terheli, amelynek következtében az alperes a szolgáltatási kötelezettség alól nem mentesülhet.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése nem vezetett sikerre, ezáltal teljes egészében elvesztés lett. Ezért a Pp. 239. § utaló szabálya folytán a fellebbezési eljárásban is irányadó 78. § (1) bekezdés alapján a felmerült kiadásait magának kell viselnie, továbbá köteles megtéríteni a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségét, amely a jogi képviselője munkadíjának általános forgalmi adóját is magában foglalja.

Budapest, 2008 szeptember 10.

Dr. Molnár Ambrus s. k. a tanács elnöke
Dr. Németh László s. k. előadó bíró
Dr. Szücs József s. k. bíró

A kiadmány hitelül: Gosztola Edit Erzsébet tisztviselő